

Nergens in Den Haag
was antifa te
bekennen, wat
een werkschuw
tuig is het toch

Wij zijn met meer!', zeiden
de **150 duizend
vreedzame**

demonstranten bij de Rode
Lijn-manifestatie afgelopen juni.
'Wij zijn Nederland!',
scandeerden **de 1.500
frikandelfascisten** dit weekend,
terwijl ze brandstichtend en
vechtend door Den Haag
trokken. Het kan niet beide waar
zijn, en dat is het dan ook niet.
Nederland is het kantelpunt

voorbij, althans in de Tweede Kamer. Die stemde afgelopen week **met
niete meerderheid tégen hulp aan ernstig zieke en gewonde
kinderen** uit Gaza. En stemde **nipt vóór een rechtstreeks uit
Trump's Amerika geïmporteerde motie om antifa te verbieden**. Dat
laatste kan helemaal niet, omdat 'antifa' een paraplubegrip is en het
parlement daar helemaal niet over gaat, maar dat maakt niet uit in een
politieke surrealiteit die gedomineerd wordt door columnisten van
De Telegraaf, volksmenners van SBS 6 en uit Amerika gekopieerde
mediahypes.

De symbolische betekenis is niettemin enorm. In de nasleep van de
moord op de Amerikaanse rechtsextremist Charlie Kirk, Trumps eigen
Horst Wessel, bestempelt het Nederlandse parlement **antifascisme
nu als terrorisme**. En daarmee **fascisme dus als normaal**: een
naoorlogs dieptepunt. **Laffe VVD'ers**, die met deze bruine ballon van
FvD meestemden, zullen ongetwijfeld zeggen dat het om de
organisatie 'Antifa' gaat, en niet antifascisme an sich.

Maar **er bestaat helemaal geen antifa**, zo ondervonden ook de
schuimbekkende PVV-hooligans dit weekend. Toen ze inzagen dat het
een beetje raar is om te demonstreren tegen een regering die net als
zij extreemrechts is, zochten ze de confrontatie met antifa. De politiek
had immers net antifa verboden en bovendien horen we toch ook al
25 jaar dat de kogels van links komen. **Maar nergens in Den Haag
was antifa te bekennen; wat een werkschuw tuig is het ook!**
VVD'er Klaas Dijkhoff had het eerder dit jaar over de nieuwe
scheidslijn tussen democraten en antidemocraten. **Maak daar maar**

antifascisten en fascist van. Want net als met de democratie is
het onmogelijk om je neutraal te verhouden tot het fascisme; je bent
óf een antifascist óf een fascist. **Dat de VVD meestemt met een
onzinmotie om antifascisme als terrorisme aan te merken, maakt
die partij dus fascistisch**. Kort door de bocht, zegt u? Fascist, zeg ik.
**Het zijn niet de laagopgeleide hooligans die ik vrees, maar al die
hoogopgeleide buurmannen, salesmanagers en huisvrouwen die
het stiekem met ze eens zijn. Niet Wilders, maar de kleingeestige
egoïsten uit de achterban van VVD, JA21, SGP en BBB**. Die 20
procent die er nu in elk land nu eenmaal wel is, maakt Nederland niet
tot een extreemrechts land; die 30 procent verveelde kleinburgers die
meewaaïen wél. U weet wel, die mensen die 'Timmermans ook heel
heftig vinden' en menen dat je PVV-stemmers 'niet mag buitensluiten'.
Veel Nederlanders hebben zichzelf wijsgemaakt dat het 'maar' een
kwart is, of misschien een derde. Maar het is gewoon de helft. **Wat er
dit weekend in Den Haag gebeurde, is een rechtstreekse vertaling
van de retoriek van Wilders, Baudet, Van der Plas en Yesilgöz**. Hun
woorden werden een-op-een omgezet in daden. Niet door een
gemankeerd individu, maar door een opgehitst collectief.
In het fascisme van de jaren dertig was racistische haat voor
de meeste kiezers niet het leitmotiv; dat was toch vooral een obsessie
van Hitler en de mensen om hem heen. Nu is het juist de haat
waarvoor de massa warmloopt, bij gebrek aan materiële noden. 'Blijf
kalm als het ondenkbare gebeurt', schrijft Timothy Snyder, de
bekendste fascismewetenschapper van het moment. Nou, mij lukt het
niet. Maar goed dat ik even op vaderschaps-verlof ga, want met mijn
vaderland wil ik even helemaal niks te maken hebben.